

таква), јер има и таквих устава, као у Великој Британији, који немају само писани карактер и чија правила нису систематизована у једном свечано прокламованом акту. У овом формалном смислу, устав је формално-правни акт најјаче правне снаге. То је писани, формални документ који омогућује сваком да се упозна са његовом садржином и нормама. Иако се устав у овом погледу најчешће појављује у облику јединственог и кодификованог текста, има и некодификованих устава, састављених из више уставних текстова највеће правне снаге који заузимају највише место у хијерархији правних аката и прописа једне земље. Пошто има и других формалноправних аката, треба их разликовати од устава у формално-правном смислу. Тако би се устав одређивао са становишта форме, облика у коме је и изражен, али пре свега поступка по коме се доноси. Тако би устав био правни документ који се доноси и мења по процедури другачијој од оне по којој се доносе и мењају обични закони. Тиме се повлачи разлика између устава и закона и у материјалном и формалном смислу и то тако да уставна правила стоје према законским правилима као основно правило према изведеном. Та уставна процедура за доношење устава је сложенија и тежа од оне по којој се доносе остали акти. Устав у овом формалноправном смислу је различит од других аката и по томе ко га доноси. Њега не може да донесе било која институција, организација и сл. већ само највиши државни орган (уставотворац) јер је то акт државе. Устав се подједнако одређује и по својој садржини и форми, има и једно и друго својство, мада је формално-правни појам устава ближи класичном правном схватању правних аката. У овом формалном смислу устав је највиши правни акт који се налази у једном свечано прокламованом документу донетом од посебног органа и по посебном поступку и у коме су садржана начела о најважнијим државним органима, њиховој организацији и основним правима грађана.

3. ОДНОС УСТАВА У ФОРМАЛНОМ И УСТАВА У МАТЕРИЈАЛНОМ СМISЛУ

За сваки устав је важно питање његове материје, али и форме, облика у коме је изражен. У принципу, нема устава који има само једно или друго својство јер форма и садржина свуда стоје у корелацији. То значи да се